

אגרא דכלה

חג הפסח

ובטחו בישועתו ולא לקחו רק הבצק ואפו מצות, והנה פסח שאכלו ישראל בזמן המקדש על שום שפסח המקום ברוך הוא על בתי אבותינו וכו', ועל כן הוא ית"ש קורא בתורתו את שם החג חג המצות, שהוא ית"ש משבח את כנסת ישראל שאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות וגם צדה לא עשו להם, וכנסת ישראל קוראים את שם החג חג הפסח משבחים להקב"ה על שפסח על בתי בני ישראל וכו' בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל, ע"כ דברי הקדוש זצוק"ל ודבריו ז"ל מתוקים לחיך:

יו"ט הראשון של פסח

י ע"ב], על כן שבת קבועה וקיימת ואינה צריכה לקדושת בית דין [פסחים ק"ז ע"ב], על כן אין אנו מברכין מקדש ישראל והשבת רק מקדש השבת, משא"כ יום טוב נקרא מקרא קדש [ויקרא כג ג], שאנחנו קוראים ומזמנים את הקדש ע"י מעשינו, ועל כן קדושת יום טוב תלוי בקידוש בית דין, על כן מברכין מקדש ישראל והזמנים [ברכות מט]. ישראל דקדשינהו לזמנים, והנה לענין זה מעלת יום ראשון של חג הפסח יש לו מעלת השבת, שההשגות הנשפעות לנו והמוחין לקבלת התורה הנה הוא בדרך מתנה תורת חסד ושלא על ידי מעשינו, על כן לא נשאר לנו הדבר בקיום וצריכין אנו לספור יום אחר יום במצות הש"י להשתלם שיעור קומתינו על ידי מעשינו, על כן בכדי להודיע לנו טעם למצות הספירה אמרה התורה

יש להתבונן, בכל התורה נקרא שם החג הזה חג המצות ובפי ישראל קוראים אותו בשם חג הפסח, ולשמע און שמענו אומרים בשם הרב הקדוש המפורסם בישראל בתורה ובקדושה כבוד שמו מו"ה לוי יצחק מבארדיטשוב זצוק"ל, דהנה כתיב בתורה ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות וכו' וגם צדה לא עשו להם [שמות יב לט], והש"י שיבחרם בזה על ידי נביאו כה אמר י"י זכרתי לך חסד נעורייך וכו' לכתך אחרי במדבר וכו' [ירמיה ב ב], היינו שלא אמרו איך נקח צדה רק האמינו ב"י

וכן הוא בכל שנה ושנה, ביו"ט הראשון של פסח מאירין לישראל כל הדרגין והאורות העליונים, אבל הוא שלא על ידי מעשינו ונקרא תורת חסד וזה לא נשאר לנו בקיום, וצונו הש"י וספרתם לכם לעצמיכם להנאתכם ולטובתכם וסופרין יום אחר יום וניתוסף לנו בכל זמן מוחין אחרים, עד השתלמות שיעור קומה על ידי מעשינו ואז ראויים אנחנו לקבל התורה מפי הגבורה (מצד הדין) על ידי מעשינו: וזהו שקראה התורה ליום טוב הראשון של פסח בשם שבת, דהחילוק הוא בין שבת ליום טוב, דבשבת כתיב קדש הוא לכם [שמות לא יד], רצ"ל הקודש העליון (מוחין דחכמה) נשפע אפילו שלא על ידי מעשינו, רק שהוא מתנה מאת הש"י לישראל עם קרובו, כמשארז"ל מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה [שבת

דבר המערכת

משמעות האור היוזרד בליל הסדר

לכלל ישראל בעת יציאת מצרים, והרי בכל דור ודור חייב אדם לראות עצמו כאילו יצא ממצרים, דהיינו שבעל שנה ושנה בלילה הזה ליל שימורים יוצאים אנו ממצרים, וחוזר ההתגלות אלוקית שהיה הניצוץ הגדול של רוממות גדלותו יתברך בכל העולם, אזי הקב"ה נתן לנו עוד מתנה, ולא סתם מתנה, אלא עוד מתנה בבחינת שבת, ולזה אומר לנו הקב"ה דווקא וספרתם לכם ממחרת השבת, ממחרת הלילה שקבלתם ממני עוד פעם מתנה בבחינת שבת, ולמה צריך לקשור את המתנה הנוספת בבחינת שבת, ומסביר רבינו, אשר שבת הינו מתנה שנותן לנו הקב"ה שלא ע"י מעשינו, וכך גם המתנה של האור שמקבל כל יהודי בלילה הזה ליל שימורים, זהו שלא ע"י מעשינו, אלא מתנה של הקב"ה בליל הפסח, וזה לשון רביה"ק בספרו אגרא דפרקא - אות קצו: וספרתם לכם ממחרת השבת וכו' שבע שבתות תמימות תהינה וכו' [ויקרא כג טו], יש להתבונן לכ"ם למה לי, והנה במדרש [ויק"ר פכ"ח ג'] אמרו רז"ל שבע שבתות תמימות תהינה, אימתי הם תמימות בזמן שישראל עושין רצונו של מקום עכ"ל, והוא לפלא בעין כל היכן נרמו זה בפסוק ומאי הוקשה לו ומאי בעי לתרץ, וגם האיך שייכות תמימות השבועות לעשיית ישראל רצונו של מקום, ונ"ל דהנה ידוע דבעולמות העליונים כל המוחין באים כולם כאחד יחד בליל א' דפסח, כמו שהיה בליל צאתנו ממצרים דרך נס שלא ע"י מעשינו, אך להיות הדבר דרך נס מבלי מעשינו לא נתקיים הדבר, אך מתחילין תיכף לספור יום אחר יום ומתגדלין המוחין פעם

וספרתם לכם ממחרת השבת, להבין את הענין שהתורה קראה דווקא ליום הראשון של חג הפסח בלשון שבת, שהרי כך פסקינן שלמחרת השבת היינו ממחרת חג הראשון של פסח, ולא כצדוקים שאמרו ממחרת השבת ממש, (כדאיתא במנחות סה, ראש השנה כה. ועוד)

רביה"ק מסביר לנו את הענין, ואם נתעמק בתוכן דבריו, נבין את המתנה הגדולה שזוכים אנו לקבל רק פעם אחת בשנה, והיא דווקא בליל הסדר, ליל חג הפסח.

הקב"ה חונן לנו מתנה בכל שנה ושנה מחדש, בליל השימורים, לילה שכל יהודי ויהודי מקבל הארה גדולה משמים בוודאי רק אם היהודי רוצה וחפץ בכך, והאור הזה תופס בו ומכניס בו רוח טהרה ממרום, וכל אחד מקבל את האור הזה, אבל כפי גודל ההכנה וההמתנה לאור הזה כך מרגיש בפועל בליל הסדר את המתנה והמתיקות הגדולה שבמתנה הזו, ואזי כשמרגיש את האור והמתיקות רוצה שהאור הזה יישאר ויידבק בו לעד, אולם, זה רק אור שמקבלים מתנה בלילה הזה דווקא, גם מבלי שיהא האיש ראוי והגון לכך, ואם רוצה להרגיש הלאה את האור הזה, אזי צריך להתחיל לעבוד לזה, החל ממחרת השבת, יום יום מימי הספירה, עד ליום החמישים חג השבועות שאם זכה האדם לזכך עצמו במשך החמישים יום עד ליום קבלת התורה, זוכה לאור התורה, לאור אלוקי ממעל.

מתנה גדולה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אין זה אין ויכוח שהמתנה הכי גדולה שנתן הקב"ה לבני ישראל הינו "שבת קודש", וכשרצה הקב"ה לתת עוד מתנה גדולה

אחר פעם, בכל יום ניתוסף אור אחר כנודע עד הגיע תשלום כל המוחין ע"י מעשינו בספירה ובימים ויש לדבר קיום וניתן לנו התורה בחג השבועות, ובכל שנה ושנה כך הוא הענין:

וז"ש הכתוב וספרתם לכ"ם לעצמיכם, שישאר הדבר לכם מהארת המוחין, משא"כ הארת כל המוחין בפסח בליל א', שהוא רק לשעה דרך נס שלא ע"י מעשינו וזה לא נשאר לכ"ם הארת המוחין הללו, כי כל עיקר מעשי בראשית שיהיה הכל ע"י מעשינו בתורה ועבודה, ובאתערותא דלתתא איתער עובדא לעילא [זוה"ק ח"ב קפ"ד ע"ב]. (וזה ג"כ י"ל דאפקיה קרא בלשון שב"ת וספרתם לכם ממחרת השבת וקבלת רז"ל [מנחות סה ע"ב] ממחרת יומא טבא, וטעמא בעי למה אפקיה בלשון שב"ת. ולפי האמור יצדק בטוב טעם, דידוע הארת קדושת שבת קודש העליון נעשה שלא ע"י מעשינו, וזה הוא

החילוק שבין שבת ליו"ט, שיו"ט נקרא מקר"א קד"ש ושבת קד"ש. והנה הארת בחי' הנס בליל א' דפסח נעשה ג"כ שלא ע"י מעשינו כנודע, ע"כ בבחי' זו נקרא יום א' דפסח שב"ת, וז"ש הכתוב לטעם וספרתם לכם לעצמיכם כנ"ל, ממחרת השב"ת כי הארה הנעשית ביום ראשון הוא בבחי' שב"ת שלא ע"י מעשיכם, ולא נשאר הדבר לכם):

..וז"ש אימתי הם תמימות שישאר הדבר תמים בפרצוף שלם במוחין דגדלות, כשישראל עושין רצונו של מקו"ם (רצ"ל דייקא כשישראל ע"י מעשיהם עושין הדבר, משא"כ בא' דפסח שהוא שלא ע"י מעשה ישראל) ע"כ אמר תמימות תהיינ"ה שיהיה הויה וקיום לתמימות הוא ע"י ספירותינו, ומשם יושפע שפע ברכה גם לנו בני ישראל, וזה שאמר וספרתם לכם לעצמכם משא"כ בראשון דפסח, והמשכיל יבין והשם הטוב יכפר בעדינו: עכלה"ק, וכדאי לעיין עוד באריכות

יד וכו' [שמות יג יד], ומהראוי להתבונן למה אמר הכתוב לשון מחר, אבל הוא להיות בעת שהיה הארת וסגולת הנבואה ורוח הקודש בעולם (קודם שהגיע זמן הסתר פנים כמו שאמר הש"י ואנכי הסתר וכו') באתגליא, אז בלילה הזה ויום ההוא השיגו הנפשות של ישראל בהתגלות תוספות הארת גדלות המוחין, והנביאים השיגו נבואה, ואח"כ חזר הדבר לקדמותו כיון שהוא שלא על ידי מעשינו, על כן ישאלך בנך מחר דייקא, לאמר מה זאת, אתמול היינו בהארת הגדלות והשגה גדולה, והן היום חזר הדבר לקדמותו, ואמרת אליו בחוזה יד הוציאנו ד' ממצרים, בדרך נס בחפזון בגדלות קודם קטנות דרך דילוג ופסיחה שלא על ידי מעשינו, והבן הדבר.

בברכת א פריולאכן כשרין פסח
א' בשבוע אלו בו גא הפסח
בחוזה הקודש דרבינו גדינוב
ידידכס פנחס בנימין בן אנה לאה

וספרתם לכם, להנאתכם ולטובתכם, שיבוא המוחין לכם על ידי מעשיכם, ולמה כזאת,

פסח זה לא נשאר לקיום, שהוא כעין פעולת שבת שהיא שלא על ידי מעשיכם:

אכילת מצה

והוא הרמוז בפעולת המצה כנ"ל שאין לה תועלת [תנועה] מעצמה לא תוסיף ולא תגרע מפעולת האומן, הנה צונו הש"י לאכלה במצוה בזמן חירותינו בזמן שנתוודע לכל כי הכל בחפץ הבורא ויכולתו והשגחתו, לא תוסיף ולא תגרע שום טבע ושום מעשה הטבעיית זולת בחפץ האומן היוצר כל הוא אלקינו, על כן קראו בזוהר שם מצה מיכלא דמהימנותא הבן הדבר:

הנה ע"י אמונה הלזו מחויבים אנחנו לבקש כל צרכינו בכל עת וזמן מהמשגיח והכל יכול, והנה תראה בזהר בשלח דף [ס"ב ע"ב] דר' ייסא סבא ור' אבא כד הוו מסדרו תכא

להיות שהיא ממחרת השבת, הגם שכבר היה לכם שלימות המוחין ביום הראשון של

ומעתה תבין למה התורה האלקית קראה לחג הזה חג המצות ואנחנו קוראים אותו חג הפסח, כי הנה התורה היא תורת ד' תמימה קראה אותו חג המצות, שהוא פעולת הבורא ית"ש שנתן לנו המצוה הזאת בזמן ההוא החג הלזה ראשית צמיחת קרן ישראל להוראת אמונת אומן הנ"ל ברמיזת המצה כנ"ל, ועל ידי אמונה הלזו מחויבים אנחנו לדבר ולבקש כל צרכינו ועניינינו מהבורא ית"ש כי לא נוסף במעשינו דבר רק בהשגחת היוצר כל, על כן אנחנו קוראים אותו חג הפסח פ"ה ס"ח כנ"ל, והבן:

קמייהו לא היו אוכלין עד שיתפללו על מזונם ואחר כך אכלו באמרם כבר נפקתא מבי מלכא אתייהב, וזהו שרמזו לחם עוני שעונין עליו דברים הרבה, כי על ידי הלחם הזה מיכלא דמהימנותא עונין על ידו דברים הרבה, היינו כל התפלות ובקשות לבקש רחמים מבעל היכולת המשגיח בפרטים הוא על ידי [הוראת] האמונה הבאה לנו ברמז המצה כפי רמיזת המצה בפעולתה כנ"ל, על כן המצוה הזאת בחג הקדוש הלזה חג הפסח לשון פ"ה ס"ח כנודע מהאריז"ל [שעה"כ דרושי הפסח דרושים ג' ו'] מפני שעל ידי אכילת מצה בא הדבור לפה כנ"ל:

ערב הפסח של רבינו הבני יששכר

הסיפור מובא בהגש"פ דברי חיים השלם: סיפר לי הרה"צ ר' יצחק'ל מריישא (בן הגה"צ ר' שלום אבד"ק קאמינקא) מה שסיפר לו כבוד חותנו הגה"צ הרב מאילנאו ר' חיים יעק'לע ז"ל, (חתן הרה"ק ר' משה אונגער ז"ל מצאנז חתן הדברי חיים מצאנז זיע"א).

ר' חיים יעק'לע אחרי נשואיו היה סמוך על שולחן זקינו הדברי חיים בצאנז, בערב פסח אחר הסעודה הלכו כל אנשי בית רבינו הדברי חיים לביתם לבער החמץ, ולהכין צרכי החג, ור' חיים יעקב הנ"ל שהיה צעיר ולא היה טרוד כל כך בהכנת החג, נשאר אצל זקינו

הד"ח, רבינו היה מעשן הפייפקע והיה בדביקות כדרכו בקודש, בינתיים בא לפניו נכדו בנו של הרה"ק הקרריז רב, וכאשר ראה אותו, שאל אותו (הד"ח) מה אתה רוצה, וענה לו שבא עם שאלה, וכו'.

אחרי זה שאל הד"ח את נכדו ר' חיים יעקב הנ"ל, מה אתה עושה כעת אצלי, וכי יש לך פנאי, והשיב מה יש לי לעשות, הלא אני אברך הסמוך על שולחן זקיני, אמר לו: בכל זאת, ערב פסח יש לכל אחד טרדות, ובאותו מעמד סיפר לו זקנו (הד"ח): כשהייתי אברך חגגתי חג הפסח בלובלין, בערב הפסח היה האדמו"ר ר' יצחק'ל, (הרבי מלובלין) זי"ע אופה מצות בשעה שלש ומחצה, והרבי מרופשיץ

וחבורתו הגדולה הרב צבי מזידיטשוב זצ"ל ועוד, היו אופים בשעה אחת אחרי חצות, ולנו האברכים היה חבורה לעצמינו, אני, ר' אלימלך מרידניק, הרבי ר' צבי אלימלך מדינוב, ועוד, והיינו אופים בשעה שתים עשרה ומחצה, והנה כשהלכנו לאפות המצות, ראינו שאין ר' צבי אלימלך מדינוב אתנו, ושלחנו לחפשו בבית המדרש, ומצאו אותו שיושב ולומד רמב"ם הלכות פסח, וסיים הדברי חיים

זי"ע, "ער האט זיך אויסגעברעט א גדול, או אונז חסידיים'לך".

לבסוף אחז בנו של הקריז'ער רב את ר' חיים יעק'לע הנ"ל בידו, כרמז שילך משם ויעזוב את רבנו לבדו, ואמר לו שבאם זקיני שואל "מה אתה עושה פה" זה סימן שאין רצונו שתהיה פה עתה, והוסיף: ראה אשר גם כעת אחרי שנים רבות הוא חושב מגדולת ה"בני יששכר" ואומר עליו שרק הוא נהיה גדול.

כבר בהיותו ילד זכה לגילוי אליהו בפסח

לחלק מהסיפור הזה ישנו כמה גרסאות ונביא לכאן גירסה אחת כפי שסיפר הרבי מקומרנא זצוק"ל, אביו של רבינו הבני יששכר ר' פסח, היה לו שדה ממנה התפרנס, כאשר פעם היתה שנת בצורת, נסע לכפר אחר, על מנת להיות שם מלמד לזמן החורף, בכדי לא לבזבז פרוטה שלא לצורך, היה חוזר לביתו רק לעתים רחוקות, בעל הבית אצלו עסק כמלמד לבניו, היה רע לב וצר עין, עניים שדרכו על מפתן ביתו לא זכו למתת ידו והיו עוזבים אותו בבושפת פנים, דבר זה חרה מאוד לר' פסח, רחמיו נכמרו על העניים שהיו חוזרים על עקבם, ללא קבלת פרוטה אחת, על כן הציע לבעל הבית שיתן צדקה לעניים על חשבוננו הוא, על ידי ניכויים של הסכומים שיתן לעניים ממשכורתו המגיעה לו כמלמד, בעל הבית הסכים להצעה נדיבה זו, כאשר קרבה שבת הגדול, ור' פסח התכוון לשוב לביתו לקראת חג הפסח, בקש מבעל הבית את משכורתו לתקופת החורף, אך מה גדלה היתה אכזבתו, כאשר הלה הגיש לו חשבון, לפיו לא רק שלא מגיע לו כל פרוטה ממשכורתו, לאחר שהיא נוכתה כולה על חשבון הצדקה לעניים - כפי הצעתו, אלא שהוא אף נשאר חייב לבעל הבית

חמשה זהובים, על חשבון נדבות אלה, ומכיון שלא היה בכיסו כסף לשלם חוב זה, עזב מיד את הבית במפח נפש כל עוד נשמתו בו, כשאף את בגדי השבת שלו השאיר שם כמשכון.

בבואו ליאוארניק, לא פנה לביתו, אלא הלך מיד לבית הכנסת, כי ידע שאשתו כבר מחכה ומצפה לבואו, בתקווה שיביא עמו מעט כסף לפרעון החובות שהצטברו בעת העדרו, על חשבון מצרכי בני משפחתו, ועתה כיצד יבוא לביתו כשאפילו פרוטה אחת אינה מצויה בכיסו, בהיכנסו לבית הכנסת מצא שם את בנו צבי אלימלך שסיים את תפילתו באותו שעה, בראותו את אביו, אף מיד הביתה כדי לברר לאמו על בואו, בשמעה זאת, החלה אמו בהכנת ארוחת צהרים מיוחדת לכבודו ואף קנתה לחם טרי נוסף, באמרה לחנוני כי בעלה כבר הגיע והיא מקווה לפרוע עוד היום את חובותיה, לאחר שיבוא הביתה ויביא עמו כסף, והנה ארוחת הצהרים כבר מוכנה, אשתו ובניו של ר' פסח מסובים ליד השולחן כשהם מצפים בכליון עינים לבואו, אך ר' פסח בושש לבוא, בראות זאת בנו צבי אלימלך, אף לבית הכנסת ושאלו מדוע אין הוא בא הביתה בעוד כולם מחכים לו,

בראות ר' פסח את צער בנו על אי בואו הביתה, קם ממקומו והחל ללכת בכיוון ביתו, יחד עם בנו.

בעברם ברחוב, חלפה לידם עגלה רתומה לסוסים, כשבירכתיה ישב אדם שהשליך מידו ארנק מלא מעות, כשעברה העגלה לידם, ר' פסח אשר חשב שהארנק נפל מידו של הנוסע, הרימו וניסו לרוץ אחר העגלה בצעקו: ר' יהודי נפל לכם כסף.

אך באותו רגע החלה העגלה להגביר את מהירות מרוצתה, וכאשר ר' פסח רצה אף הוא להגדיל את מהירות ריצתו כדי להשיגה, החלה לדהור במהירות עוד יותר גדולה, אזי הרגיש ר' פסח כי לא דבר ריק הוא, וכאשר פתח את הארנק, מצא שם סכום שהיה שווה בדיוק למשכורת שהגיעה לו בעבור החורף, בתוספת מספר זהובים שבעל הבית נקב כחוב המגיע לו, על חשבון הצדקה שנתן.

בליל הסדר באותה שנה, עת הילד צבי אלימלך פתח את הדלת בעת אמירת "שפוך חמתך" כאשר לפי המסורת בא אליהו הנביא לבתי ישראל, - הוא פרץ בקריאה: אבא, הנה האיש שישב על העגלה וזרק ממנה הכיס עם הכסף...

י"ט ניסן חל יומא דהילולא דהרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע"א

להנאתך. אך ברגע האחרון נעצר ונזכר אתה לנפשך אוי... הרי אני יהודי ואם אוכל בלי ברכה יכני ה' על שיני ויפלו לי כל השינים, ואיך אוכל לאכול גם למחר תפוחים כאלו... ואז מברך אתה בורא פרי העץ ואוכל התפוח.

א"כ, מסיים הרבי, שנינו אוכלים תפוח, ושנינו מברכים בורא פרי העץ. רק ההבדל הוא, שאני אוכל תפוח - כדי שאוכל לברך בורא פרי העץ, ואילו אתה מברך בורא פרי העץ - כדי שתוכל לאכול תפוח!

סיפר הגאון רבי שלום מרדכי הכהן שבדרון זצ"ל "לב שלום" (ירושלים תשנ"ט) ע' ע"ב: מרן הרמ"ח היה מספר שבנערותו (של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע) היו מכנים אותו ההמון בשם גנאי 'אהרן דער משוגינער' והסיבה לכך משום ג' דברים משונים שהיו עמו. פעם רצה לברך ברכת אילנות ולא ראה אילנות לברך אלא בגינתו של הכומר שהתגורר בעירו. והגינה היתה מגודרת, וקפץ לתוכה. כשראה אותו הכומר נתמלא עליו כעס ונבהל הרה"ק וקפץ מן הגדר, ובקפיצתו נפל הכיסוי מעל ראשו, ומשך את חלוקו ושמעו על ראשו, וכך רץ בתוך העיר, ולעגו עליו על שאינו רוצה לילך ד' אמות בלי כיסוי ראש.

סיפור נוסף שפ"א כמהה נפשו לטבול במקוה טהרה, ולא היה בנמצא באותה שעה, והיה בור באמצע העיר שבני העיר שאבו מים משם, והיה שם קשור דלי וכשרצו לשאוב מים היו מורידים אותו וממלאים אותו. ונכנס לתוך הדלי וכך נשתלשל לתוך הבור, אולם אח"כ כבר לא יכל לצאת. והרים קול זעקה עד שאחד מתושבי העיר העלה אותו עם הדלי, ויהי ללעג בעיניהם.

והסיפור השלישי היה כשפעם בעת לכתו ברחוב העיר נודע לו שבבגדיו ישנו חשש שעטנז, ותיכף פשט את מלבושו ונשאר רק עם כותנתו, ולעגו עליו אנשי העיר, ולכן זכה לכינוי הנ"ל.

פעם נזדמן בעירו הרה"ק רבי דוד פרקוס מגדולי תלמידי הבעש"ט הק' ודיבר עמו שעה ארוכה, ושאלו את הנ"ל מה יש לכם לדבר עם המשוגע הזה זמן רב כ"כ. נענה אליהם: ער איז גאר נישט קיין משוגינער, צריך רק להראות לו הדרך ויתעביד לאילן רברבא.

סיפר הגה"ח רבי ישראל שמעון קסטלניץ זצ"ל "מזקנים אתבונן" (ירושלים תשס"ז) ח"ב, ע' שכ"ד: איך המגיד ממעזריטש זצ"ל זי"ע השיג את הצדיק רבי אהרן מקארלין זצ"ל זי"ע. שהוא ראה אותו והיה משתוקק שיבוא אצלו ושלח את הצדיק ר' זוסיא זצ"ל זי"ע מאניפאלע אחריו ונזדמנו שניהם באכסניא א' ללון שם, ונדברו שניהם בענין עבודת אלקי, ושאל אותו ר' זוסיא זצ"ל זי"ע אם כאשר תקרא קריאת שמע ותתבונן בענין בכל מאדך ובאותה שעה יגידו

הרה"ק רבי איציקל מבאיאן זי"ע בעל ה"פחד יצחק" אמר, שבממלכת בית רוז'ין מקובל, שהרה"ק רמ"מ מויטעבסק והרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע היו התלמידים הכי גדולים מתלמידי המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע. ובחבורתם היו הני אשלי רברבא הרה"ק ר"ר אלימלך ואחיו ר"ר זושא, בעל ה'מאור עיניים', ה'קדושת לוי' וה'אור המאיר' זי"ע ועוד.

מספר הגה"ח רבי אליעזר דוד פרידמן שליט"א "מפי ספרים וסופרים" (ב"ב תשס"ח) ח"ב, ע' קע"ח: מעשה בתלמיד אחד של הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זי"ע, שבא להסתופף בצל האדמו"ר, וראה אותו חסיד האידן שהרבי מברך בורא פרי העץ - ואוכל תפוח, וחלפה לו מחשבה במוחו לרגע, הרי גם אני אוכל תפוחים ומברך... ומה א"כ ההבדל ביני לרבי?

ר' אהרן שהרגיש תיכף במחשבתו של אותו חסיד, פנה אליו מיד ושאלו, תאמר לי בערל, מה באמת ההבדל ביני ובינך, אני מברך בורא פרי העץ ואוכל תפוח, וגם אתה מברך בורא פרי העץ ואוכל תפוח, ומה הנפ"מ? ותיכף המשיך ר' אהרן להסביר, ואמר כך: הנה אני יוצא בבוקר לתפילת שחרית, ורואה אני בדרך את עץ התפוחים וכולי מתמלא התפעלות דקדושה, ההא! כמה נאים מעשיו של הקב"ה וחושב אני בהתרגשות - מה רבו מעשיך ה', כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך.

ולרוב השמחה בה' יתברך, נחשק לי להודות לפניו על שברא עצים הללו ופרותיהם, שרואים בו אלהותו יתברך, ולברך ברוך אתה ה' בורא פרי העץ. וכמעט שהברכה מתפרצת מפי.

אך נעצר אני מלברך, משום שבלי לאכול מהתפוח הרי אסור לברך, וממילא אני לוקח תפוח ואני מברך בורא פרי העץ, ואני טועם מן התפוח כדי שלא תהא ברכה לבטלה!

ואתה, ממשיך הרבי, ג"כ כך, אך יש קצת חילוק, אתה ג"כ יוצא בשחרית לביהכנ"ס ועובר אתה על יד עץ התפוחים, וכבר מרחוק מבחין אתה בתפוחים עסיסיים גדולים ויפים, ונחשק לך בודאי התפוחים הללו, ובוחן אתה את העץ מכל צדדיו, ומתרגש לראות את התפוח האדום והצהוב, ואתה מדמיין חילוקי הטעם, זה מתוק וזה חמוץ... הפלא ופלא, עד שנחשק לך לאכול תפוחים.

אך יודע אתה שבלי כסף לא תשיג תפוחים, ומה אתה עושה? גומר שחרית והולך לעשות קצת ביזנע'ס... וכשיש לך קצת כסף - ממהר אתה לשוק וקונה תפוחים ערבים כפי שראו עיניך, ואתה ממהר לביתך מסדר התפוחים על השלחן, את התפוח האדום והצהוב, הקטן והגדול המתוק והחמוץ וכו', ואתה מקלף התפוחים, וכבר רוצה אתה לנגוס בהם

הגיע לעבודת הבורא ית"ש, ושאל לו איך להשיג את זאת כאשר אתה אומר שצריך להיות מופשט אז מכל רגש דעלמא, ענה לו: צריך אתה לנסוע למעזריטש ואז שמע לדבריו ונסע וממילא נשאר שמה.

לך שהפסדת כל הון שלך, או להיפוך שהרווחת הון שלא לפי ערכך, אם תרגיש אז, ענה לו, אגיד לך בעוד שעה, ואח"כ כאשר התבונן, אמר לו שהיה מרגיש בזה והפסיק ההתבוננות. אז ענה לו ר' זוסיא שהוא עדיין לא

י"ט ניסן הילולת הרה"ק ר' שלמה יודא לייב מלענטשא זיע"א

ה"פתקא" לידו, אמר רבי יהושע מדינוב: היתכן? בעלך אינו מתנהג בדרך הישר? הלא בתורתו ובעבודתו הוא מאיר בכל העולמות,

ותשאל האשה את רבי יהושע: אם כדברכם כן הוא, למה הרה"ק מרופשיץ מתנגד לו?

וישב לו רבי יהושע: תדעי שמלאכים ושרפים מקנאים בבעלך, ומחלוקת הרב מרופשיץ עליו הוא לטובתו, בזה הוא מציל את בעלך מקנאתם.

אולם רבינו הבני יששכר הגן על רבי שלמה לייב אצל התלמידים והחברים בכל עידן בו דברו עליו, ואף הם ניסו לצרף את רבינו הבני יששכר לצדם שגם הוא ירדוף את ר' שלמה לייב, והוא ענה להם, וכי כיצד נוכל לרדפו כשזוכרני את הערצה של רבינו הרבי ר' מענדלי מרימנוב לרבי שלמה לייב, כאשר היינו מסובים ליד שולחנו הטהור של רבנו, ישבנו באימה ויראה עד כי מרוב פחד יראנו להגביה את עינינו למעלה, לעומת זאת אירע פעם, בעת עריכת השולחן אצל רבנו, שהרה"ק ר' שלמה לייב חלץ את נעליו, עלה על השולחן ורקד עליו, רבנו אשר ישב ליד השולחן ראה זאת ולא אמר מאומה, כה גדול וקדוש הוא היה בעיני רבנו, כיצד אפשר איפוא לרדפו,

וכך היה כמה וכמה סיפורים שרבינו הבני יששכר הכניע את החברים והתלמידים, שלא צדקו בדרכם ברדפם את ר' שלמה לייב, וכך אמר רבינו אחרי פטירת הרבי מרופשיץ, שלפני פטירתו "הודה לי הזקן (רבי נפתלי) שצדקתי", וכוונתו היתה לעמדתו בענין רבי שלמה לייב מלענטשא זיע"א.

רבי שלמה לייב היה תלמידם של הרבי ר' מענדלי וה"חווזה" מלובלין, בהסתופפו בצל רבותיו הקדושים, שררו יחסי ידידות עמוקים בינו לבין שאר התלמידים של מצוקי ארץ אלו, ובתוכם הרבי נפתלי מרופשיץ זי"ע רבינו הבני יששכר ואחרים, ברם עם פטירת רבותיהם אלה, גבהו הרים בין ר' שלמה לייב לבין חלק מעמיתיו ותלמידיהם, בראשם של אלה שפרשו מרבי שלמה לייב מלענטשא לחמו בתוקף ודרשו כי אף אחרים ילכו בעקבותיהם, ניצב רבי נפתלי מרופשיץ, הרקע למחלוקת אפוף מסתורין, נוסף לסבות המשוערות בוודאי נעוץ שורש הדבר גם בענינים נשגבים ונעלים, על כל פנים ברור כי אף רבי נפתלי ורעיו לא ערערו חלילה על גדולתו ולא פקפקו בקדושתו.

לפי נוסחה אחרת, היתה דווקא ההכרה במעלותיו, הסיבה למחלוקת נגדו, וכך אמר רבי נפתלי בנוגע לרבי שלמה לייב מלענטשא: אם יעבור יום מבלי שאתקוטט עמו, חוששני שמא ילקח מהעולם הזה, כי בעולם העליון יש הטוענים כי הוא כבר הגיע לשלימות ואין לו יותר צורך להיות בעולם הזה.

על כן קטרג עליו רבי נפתלי כדי להראות כי עדיין לא השלים את עצמו ובזכות זה חי עוד כמה שנים.

פעם ציוה רבי שלמה לייב לאשתו לנסוע לרבי יהושע אב"ד דינוב - שהיה אף הוא מתלמידי הרב ר' מענדלי מרימנוב - וללת לו פתקא (קויטל) בה תכתוב כדלהלן: "היות ובעלה אינו מתנהג בדרך הישר, אין להם ממה להתפרנס, והעניות שוררת בביתם", ויצו עליה בעלה לבל תגלה את זהותה בבואה אליו, ברם עם מסירת

ביום כ' ניסן יומא דהילולא של הרה"ק ר' יחזקאל פענעט בעל המראה יחזקאל

זיע"א

לשם ותהלה בדרי מטה ומעלה החסיד וענו צדיק ונושע הוא נ"י עה"י פ"ה כקש"ת מו"ה צבי אלימלך נ"י, מכתב יד קדשו מן יום ד' פ' שמות הגעיני היום ומה מאד שמח לבי אף גלת ורנן לא פסק חוכא מפומי בשמעי משפעת שלומו עוד רבות בשנים יוסף אומץ עשרת מונים, עיניו תחזינה בנים ובני בנים, בבית ה' דשנים ורעננים.. וכו'.

זכותם יגן עלינו ועכ"א

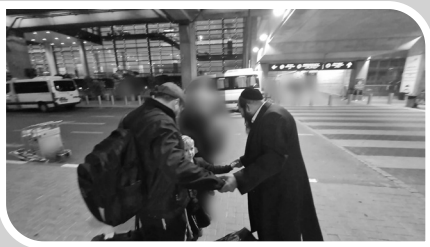
קשרי ידידות אמיצים שררו בין רבינו הבני לבין רבי יחזקאל פענעט בעל "מראה יחזקאל" ראשיתה של אחוה זו היתה ברימנוב אצל הרבי ר' מענדלי אשר שניהם היו תלמידיו, הידידות ביניהם התהדקה, בשנים בהן היה רבינו בהונגריה, עת כיהן כאב"ד מונקאטש, בשו"ת מראה יחזקאל ישנה תשובה אחת אל רבינו, (סי' ע"ט) וזו תחלת התשובה: בירך לקחתי ובירך אשיבנה לכבוד ידיד עליון איש חי פעלים פרי קודש הילולים, הרב המאור הגדול מעוז ומגדל המפורסם

מהנעשה בחצרות קדשינו מוסדות 'בני יששכר' בדינוב

בנין 'בית צבי ופייגא' נדבת בנם
הרב ר' אליעזר קעסטנבוים ובנו ר' יואל שליט"א

עשרות יהודים שברחו מתוך התופת, עם טיפת המטלטלים, ביניהם היה הרה"ח ר' נחום מרקוביץ וכל צוות העוזרים שלו מבארדיטשוב שברחו משם ובידו ספר תורה קטן שהחזיק בידו שלושה ימים עד הגעתם לדינוב, וקראו בזה במנין הפליטים את הקראיה והקריאה של שבת שקלים, השמחה בשולחן השבת לתת מאכלים טעימים ליהודים שלא ידעו יום לפני זה מה יעלה בגורלם, והנה הם כמלכים נהנים במקום נחמד ומתענגים בתענוגים שליו ודגים לכבוד שבת, ובמוחי המחשבה והמענה לכל או ששואלים על מה המקום הזה אי שם בפולין בגלות, שרק בשביל שבת

מקבלים את הפליטים שהגיעו לארץ לחג הפסח

כזה, בשביל להביא את השמחה והשלווה לעשרות יהודים האלו אנשים נשים וטף, היה שווה להקים את כל המקום הזה.

גם אלו שהגיעו לשבת ויקהל בדינוב, עזרנו לאחר השבת להשיג כרטיסי טיסה רובם ככולם לארצנו הקדושה, ורק לאחר כמה ימים כאשר העולם התחיל לקלוט את משמעות הפליטים היהודים מאוקריינה פתחו כאלו ואחרים בקמפיין הצלת יהודי אוקריינה בו בזמן שנודה על האמת שברגע האמת הם לא היו שם, ובאותו יום שישי כאשר משפחות עם ילדים ותינוקות התחנונו שיתחוו בפניהם את הדלת או לפחות לאוכל והם לא היו שם.

ובדינוב בנוסף לזרם הפליטים התחילו מאמצע פרשת פקודי כשבוע לאחר פרוץ המלחמה להגיע צוותות של ארגוני הצלה למיניהם, כאשר המקום היהודי הכי קרוב לגבול של פולין ואוקריינה זה דינוב, ובאו בצוותות של עשרות מתנדבים וחיפשו מקום יהודי שיוכלו לאכול כשר ולינה, ואכן בדינוב לא חשבו לרגע על המילה לא! וגם לא על המילה כסף, ומיד נפתחו הדלתות ועשרות חדרים התמלאו באנשי הצלה אם זה מארגון "לב אחד" הצלה ללא גבולות ואם זה מתנדבים פרטיים, ולאחר מכן הצטרפו אליהם גם רופאים שהגיעו מהארץ, וכמובן שהיות והשולחים לא חשבו לרגע לדאוג למתנדבים לאוכל כשר, אזי אלו שלא רצו להיכשל במאכלות אסורות ולאחר בירור גילו שבדינוב יש אוכל כשר, מיד פנו אלינו, הן כאלו שהגיעו לדינוב אם זה באמצע השבוע ובפרט בשבתות שהגיעו כל מיני רופאים לשהות אצלנו בשבת, אם זה ארגונים שביקשו

ק"מ לפני הגבול של פולין, ומקווים מאוד שיצליחו לעבור את התור עוד לפני שבת, וביקשו אישור להגיע לדינוב, כמובן שלמרות שהיו כאלו שלא הבינו את פשר ההצלה ולא הסכימו להכניסם לשבת, מיד עניתי לכולם ללא יוצא מהכלל, חרדים כחילונים מסורתיים כדתיים, יש מקום לכולם בדינוב לשבת, וכמובן שעידכנתי את החבורה והמארגנים בראשות האדמור מקראלי שאני מקווה שבינו את המצב, ואכן הבינו והסכימו שאכניס עוד יהודים לשבת בדינוב, וכמובן ארגנתי אולם וחדרי אוכל נפרד, ומיד פנו אלי עוד יהודים שמגיעים מהצד השני של אוקריינה מאומן ואודסה שהם נמצאים בצד הגבול של רומניה, שהם מחפשים מקום בהונגריה לשהות בשבת, והיות שידעתי שאחרים לא יקבלו אותם, נסעתי ביום חמישי לקראסטיר ומיד ארגנתי ביחד עם המקומיים את הדירות שיהא ראוי לאכלס את הפליטים, ומעל 70 איש קיבלו דירות לשהות שם לשבת, ולאט לאט לאחר שבת התחילו להתארגן רובם להגיע לארצנו ועד סוף פרשת כי תשא כולם הצליחו בעזרת אחינו בני ישראל בגולה ארגוני קרן הצלה בראשות האדמור מסאטמר שליט"א, לקנות כרטיסים וגם עזרה למגורים בארץ, ואכן הגיעו לארץ, בחזרה לדינוב גם אנוכי ביום שישי בבוקר עם סיום ארגון הדירות בקראסטיר, שם סודר המיטות וצריכים לארגן שבת בדינוב יצאתי לדרכי בחזרה לדינוב, וכל זמן הנסיעה זרם הטלפונים לא הפסיקה עם עוד ועוד יהודים שמתקרבים לגבול ורוצים לדעת שיש להם לאן להגיע, ואכן כולם נענו בחיוב שיגיעו ויהיה בסדר, ואכן הפשלנו שרוולים להכין מאכלים בשפע לכל מי שרק יגיע, ואכן משעות אחרי הצהרים בלחץ גדול של ארגוני יהודים בעולם, זירזו את מעברי הגבול לתת ליהודים לעבור לפני שבת, ומיד עם הגעתם לדינוב היה מוכן לכל אחד מיד ארוחה חמה וחדר חם להניח את הראש לאחר מסע התלאות והפחדים, חלקם עם ילדים ומזוודות שסחבו איתם רגלית כמה וכמה ק"מ בקור הקפוא, ואין לתאר השמחה על כל אחד ואחד כשהגיע לדינוב והרגישו שממש חייהם ניצלו, וגם במשך יום השבת המשך זרם הפליטים להגיע לדינוב, וב"ה שאפשר לומר שעל חלקם בוודאי היה נראה שאם היו ממשיכים עוד קצת את מסע התלאות בקור הזה בלי אוכל ושינה חייהם היו בסכנה.

אי אפשר לתאר את ההתרגשות בכל רגע ושינה במשך שבת כזו כאשר זוכים לארח

אודה ולא אבוש, כאשר לצערי בתקופה האחרונה ובמיוחד מאז שפרצה המלחמה בין רוסיה לאוקריינה, כאשר נסגרו שערי אוקריינה והמקומות הקדושים ליהודים, והחל פניות רבות של יהודים בודדים כקבוצות לשהות בדינוב הן בימות החול, ובמיוחד בשבתות, כאשר בכל שבת המקום מלא עד כמה שניתן בקבוצות וביחידים, וגם במקום המנוהל על ידנו בקראסטיר החלו לקבל הזמנות ליהודים החפצים לשהות בקראסטיר במחיר השווה לכל נפש הן בימות החול והן בשבתות.

ובעז"ה נאריך בהזדמנות על המהפכה בקראסטיר אשר כידוע קשה מאוד לאנשים פשוטי העם לפרגן לעצמם את התענוג מבלי שיעלה להם דמים תרתי משמע, ובמטה זו נעתרנו לנדיבי העם אשר רצו לזכות בענין החשוב להשקיע בדירות במקום ע"מ שיוכלו לתת במחיר השווה לכל נפש שיוכלו גם פשוטי העם עניים כעשירים לשהות בקראסטיר בימים כתיקונם ובשבתות השנה. (ועוד נאריך בענין זה בעז"ה.)

ונחזור לעניינינו, אשר מאז פרצה המלחמה, בנוסף ליהודים שהחלו להגיע לדינוב ביום יום ובשבתות ביתר שאת וביתר עז, נפלה על ראשנו העול והמתנה משמים להצלת בני ישראל, מהרגע הראשון אותו שבוע פרשת ויקהל, כאשר ברגעים הראשונים של המלחמה באוקריינה כאשר חשבו היהודים המתגוררים שם אשר למרות הכל, הלחימה תהיה רק בגבולות אוקריינה רוסיה ולא תפלוש לערים בהם מתגוררים יהודים כמו קייב, אודסה, מעזיבז, בארדיטשוב, אומן, זיטומיר, ועוד, אולם לאחר יממה החלה ליפול פגזים וטילים גם במקומות אלו, והחל מסע הבריחה חלק לכיון רומניה מולדבה ומשם

להונגריה, וחלק לכיון לבוב ומשם לפולין, באותו שבת הוזמן לשהות בדינוב כ"ק אדמו"ר מקראלי ארה"ב שליט"א עם בחורי הישיבה במסע מיוחד לקברי הצדיקים, וגולת המסע שבת מרוממת בדינוב, וחלק מהסיכום היה שיהיה להם שבת פרטית, אולם ביום חמישי החל מבול טלפונים ופניות של אנשים שעומדים הם בתור הארוך שלא נגמר כמה

ארוחות טריות ארוחת בוקר וארוחת ערב, וכך במשך היום לילדים טעימות להכניס לפה, ועוד היד נטויה באם המלחמה תמשיך שנוכל לקבל עוד משפחות על מנת שביחד יוכלו לדאוג גם לחינוך לילדים ולביסוס הקהילה בדינוב.

בין העיסוק עם הפליטים וארגוני ההצלה, גם נותר מקום גם לקליטת הקבוצות שמגיעים לדינוב יום יום ובעיקר לשבתות, כאשר כפי שאמרנו גם בשבת שמיני - פרה לאחר כא אדר היה המקום מלא עד אפס מקום, וגם בשבתות שלאחר מכן שבת פרשת מאה תזריע פרשת החודש שהו בדינוב מעל מאה איש ביניהם קבוצה גדולה משיבת ספינקא ארה"ב בראשות בן האדמו"ר שליט"א וראשי הישיבה, ועוד קבוצות, וכך גם בשבת הגדול פרשת מצורע, ובדינוב דאגו למשפחות שגרים בדירות ורצו להישאר בדינוב לצרכי החג, מצות, יין, ובשר ועופות כשרים לפסח וכו, שיוכלו להכין בעצמם מאכלי החג, ושני משפחות ביניהם המשפחה של אהרן שהגיעו בליל כא אדר, ועוד משפחה מקייב דאגו להם כרטיסי טיסה להגיע לארץ לחג הפסח, ולמרות הקשיים בעיקר בהשגת דירות עבורם, למרות שלא רצו בכלל דירה מיוחדת אלא כולו מיטה להניח את הראש בכל דירה שרק יהיה עדיין ככל הנראה אנשים לא קולטים את מעשי החדש שבדבר כאלו שיש להם דירות שמשכירים לבחורים וכו שזה ריק בחג הפסח וכדו' כאשר אנשים האלו איבדו את הכל מאחוריהם כאשר הגיעו הם לדינוב עם שקית מכולת ובתוכו בקבוק מים וזהו, מעבר לזה לא היה בידיהם מאומה, והכל השאירו מאחוריהם, וב"ה שיש כאלו שמודעים לצרכים של האנשים האלו, וכן דאגו לאנשים האלו כפי יכולתם אם זה תלושים לקנות מלבושים לחג וכדו', אשריהם ואשרי חלקם.

הקמת דפסחא שלי

עם סיום כתיבת שורות אלו מחכה אני לקמחא דפסחא שלי והם משפחות הפליטים היקרים שיגיעו היום ביום שלישי ערב חג הפסח לארצינו הקדושה, אשר זכיתי לשמח אותם ולתת להם מחסה בדינוב, וכעת לשבועיים הקרובים יקבלו מחסה קורת גג ומזון בירושלים עיה"ק אורחים מיוחדים לליל הסדר, ואשר יערכו בעז"ה גם סדר שני בבית המדרש דינוב, מה גדלה השמחה לזכות באורחים חשובים ומיוחדים לחג הפסח ובזכות זה נזכה כולנו למחסה מכל פגעים ומרעין בישין מאת השי"ת כאב המרחם צאצאיו לגאלינו בגאולה השלימה לבנין בית המקדש שנזכה עוד השנה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בירושלים עיה"ק יחד עם כל בני ישראל.

שבתות אחרי החג:

עם הנסיון של השנים האחרונות, בדינוב נשלמות ההכנות לימים העמוסים עם אורחים רבים שבאים לפולין, בשבועיים של אחרי הפסח, הם האורחים הרבים שבאים להילולת הרה"ק מצאנו החל ביום שלישי שלאחר

כ"א אדר, ובקראסטיר שהו בשבת במתחם "הקרעסטירער הויף" כמאה וחמישים איש. ובדינוב כמו בכל שנה מאות עד אלפים מגיעים למקום בדרך בואכה לזענסק ומחיים את נפשם בטעימה שניתנת חינם, או בארוחה מלאה לפי הזמנה, וממשיכים כל אחד ללכת בנוסף לכמאתיים איש שהמקום יכול לאכלס ללינה גם.

הרגע המרגש!

היה זה ביום רביעי בערב בשעה 9 בערך, בתוך כל הלחץ של ליל כ"א אדר, הקבוצות הרבות שבאים אחד אחרי השני לסעודת ההילולא, האורחים שבאים לקבל את מיטתם, ומקבל אני טלפון מעבר לקו איזה אשה שעונה לשם מרים, ובאנגלית שואלת אם אני פנחס מדינוב, עינתי כן, והיא אומרת לי שהיא נמצאת בגבול של מדיקה ליד פשעמישל והגיעו לגבול משפחה זוג עם 2 ילדים קטנים, והם לא רוצים להמשיך אלא למקום יהודי חרדי, ולא הסכימו בשום אופן לנסוע עם ההסעה המאורגנת מהגבול על ידי הסוכנות שלוקחים משם את הפליטים היהודים לוארשא, ומשם לארץ ישראל למחנות שהסוכנות מביאה את העולים, ומשם לשמד. והאשה שאלה האם יש מקום בדינוב עבור המשפחה הזו ללילה אחת, כי הם עברו תלאות שלושה ימים ולילות בדרך עד הגבול, ואולי למחרת כאשר מצבם יתאפשר ימשיכו לוארשא או משהו אחר, למרות הלחץ אזרתי אומץ ועינתי כן, "בשמחה" שיבואו, ואכן לאחר כשעה מגיע נהג מונית ואומר לי שהוא הביא את המשפחה מהגבול, אני אומר לו שייכנסו, ומול עיני אמא צעירה מחזיקה בידה ילד כבן 8-9 כולו רועד מקור וחצי יושן מכוסה בחצי חולצה, מיד לקחתי את הילד החמוד והלכתי איתו לחדר הראשון שמול עיני, השכבתי אותו, וכיסיתי אותו בשמיכה כפולה ומכופלת עד שראיתי שהוא מתחמם וטוב לו, וכך האמא הכניסה את הילדה הקטנה עוד יותר באותה סיטואציה, והפניתי אותם לחדר שהשכבתי את הילד, וכך גם ההורים נכנסו לחדר לישון, ולאחר כמה שעות יצאו ואכלו משהו חם, וחזרו לישון, ורק למחרת התחלתי לדבר איתם מאיפה הם מהם, ואמרתי להם שירגישו בנוח, והמקום בשבילהם כמה שרק ירצו, וכמובן שמחו על הבשורה, וגם ראו מול עיניהם כל הזמן עשרות יהודים יראים ושלמים וזה הסב להם תענוג ועונג שהקב"ה זימן עבורם את המקום הנכון להגיע.

במשך השבת בו שהו בדינוב מאות יהודים, וכמובן גם המשפחה הזו, קיבלו חיזוק מהיהודים שחיזקו אותם, והבינו מול עיניהם משמעות היהודים הפליטים, ובמיוחד הפליטים האלו שבמסירות נפש ויתרו על כל התענוגים וההבטחות של הסוכנות ולא ליפול לידי השמד.

בדינוב כמובן דאגו למשפחה הזו, כמו לעוד 3 משפחות פליטים שהגיעו וקבלו מגורים 2 מהם בדירות שנבנו להקמת הקהילה היהודית בדינוב, ועוד 2 משפחות שהעדיפו להתגורר בבנין המרכזי בינתיים, ומקבלים בכל יום

שנשלח להם אוכל כשר לגבול, וכך עמדו צוות העובדים בדינוב יום יום להכין מנות ארוזות עם מאכלים עבור היהודים שעומדים בגבול על מנת להציל חיים, ונזכיר את הרה"ח ר' איתמר מייזליש הי"ו מראשי ועד ההצלה לענין הפליטים שעזר לנו והשיג לנו גם מנות מוכנות שמגיע מארה"ב שנוכל גם לחלק עבור היהודים האלו. וגם עבור הפליטים שעוברים את הגבול לאחר כמה ימים שלא הכניסו מאכל משיביע לפיהם. ללא הבדל בין יהודי לאינו יהודי.

בכמה הזדמנויות גם הוצאנו מדינוב מאכלים חמים כגון מרק חם להחיות נפשות, כמובן שלצורך אוכל חם על הגבול נאלצנו לקחת ציוד שלם מערכת גז עם מתקן ובלון גז וכו, ומיד עטו על השלל מאות פליטים שצלחת המרק היה בשבילם כמו אויר לנשימה ועל פניהם ניכר השמחה באוכל החם שהחיה אותם.

וכך כל יום שערב קבלנו עוד ועוד פניות בעיקר של יהודים שמחפשים אוכל כשר, וכך מצאנו את עצמינו מכינים יום יום עשרות מנות של מאכלים כשרים לכל מי שרק חיפש אוכל כשר, וכמובן שבפולין לא קלה הדרך להשיג מאכלים כשרים, בעיקר בשר ועופות, ונאלצנו למרות הכמויות שאנו דואגים לשריין לימין עמוסים כמו כ"א אדר, להשיג מיד עוד כמויות גדולות של בשר ועופות, ורכשנו מיד עוד בשר מהשחיטה של העדה החרדית בפולין, והיות והעדה החרדית לא שוחטים עופות בפולין, ומשמים קא מסבבי והגיע השמועה לאזינינו שקיימת שחיטה של עופות בפולין שמאורגן ע"י אנ"ש הגרים במאנטססטר, וכל הצוות השוחטים הבודקים והרבנים הינם יהודים יראי שמים מחשובי אנ"ש מירושלים שעובדים בד"כ בשחיטות המהודרות שציבור אנ"ש נוהגים לאכול, והפצרו בהם למכור לנו כמה טונות של עופות, ואכן הדבר יצא לפועל ורכשנו מיד 4 משטחים של עופות, וכך היה לנו את האפשרות לזכות את ישראל במאכלים כשרים ומהודרים.

חדר האוכל המרכזי בקרעסטיר

כך גם היו ימי הפורים בדינוב כאשר דאגנו למגילה כשרה וערכנו סעודות פורים לפליטים וליהודים הנמצאים באיזור, וקראו את המגילה ברוב עם, ושמחו בשמחת החג. ותוך כדאי נכנסו לימים העמוסים כ"א אדר הילולת הרה"ק בעל הנועם אלימלך, שהמקום התמלא עוד לפני זמן רב, גם ליום ההילולא וגם לשבת שלאחר ההילולא, ולפי הבקשות והצורך פתחנו לראשונה לציבור את המקום החדש בקראסטיר שיוכלו שם לשהות יהודים בכא אדר ובשבת שלאחר ההילולא

קמחא דפסחא

למרות התקופה הקשה שעלה לנו אחזקת המקום בדינוב בדמים תרתי משמע, הן בכמויות המנות שנשלח לגבול ליהודים שרצו לאכול אוכל כשר

והן לארגוני ההצלה ששהו בדינוב שבועות אש"ל מלא בחינים ממש.

והן למשפחות הפליטים שעולה אחזקתם בדינוב כולל הדאגה לאש"ל ולהלבשה וכו' לא יצאנו בכל התקופה בשום קמפיין ולא קבלנו עזרה מאיש

פנו אלינו יהודים שכן נפנה אל אחינו בני ישראל לבקשת עזרה ולזכות אותם במווה החשובה

כל מי שרוצה לקחת חלק שיתקשר אלינו בטלפון 0504132188 או יכולים לתרום במערכת קהילות או נדרים פלוס "מוסדות בני יששכר דינוב" עם סמל המוסדות שלנו

בברכת חג פסח כשר ושמח

בשנה זו אשר ההילולא חל ביום רביעי, אזי רבים מהנוסעים ממשיכים לפולין ובשבת ישוה בפולין, ע"כ נערכים לציבור גדול ובמחירים זולים במיוחד בשבת זו לרגל הילולת הרה"ק מקראסטיר. המעוניין יתקשר לטלפון 0504132188

"קרעסטירער הויף"

לאחר חג הפסח נתחיל בהפעלת המתחם בקרעסטיר "קרעסטירער הויף" הנמצא תחת ניהול מוסדותינו, ויכולו בעז"ה להזמין לינה בקרעסטיר במחירים מוזלים במשך כל ימות השנה, וכמו"כ יהיה אפשרות לרכוש מנות אוכל הן לשבתות והן לימות החול מאכלים המובאים מדינוב.

ליתר פרטים והזמנות נא לפנות לטלפון 0504132188

או לאימייל 9936099d@gmail.com

חדר האוכל המרכזי בקרעסטיר

בית המדרש דינוב
 ע"ש רבינו ה'בני יששכר' זיע"א
 רחוב יצחק בלזר 17 ירושלים

שיעורי תורה ברבים בבית מדרשינו
 בכל ערב בשעה 8.00
 בספה"ק בני יששכר חודש ניסן חג הפסח

סדר שני לבני חו"ל ופליטים
 במוצאי שבת בשעה 10.30
 הציבור מוזמן!

מסיבת חג הפסח
 תתקיים ביום שני בערב ב' דחווה"מ..... בשעה 8.30 בבית מדרשינו

תפילת שחרית ביו"ט ראשון..... בשעה 10.00

תפילת שחרית בשביעי של פסח..... בשעה 10.00

שחרית בשב"ק אחרי (איסרו חג)..... בשעה 10.15 קידושא רבא לאחר התפילה

בברכת א פריילאכן כשרין פסח
השכאים

בס"ד, ערב פסח תשפ"ב

לידידי ומכיריי בית דינוב ע"ש רבינו קדוש ישראל ה"בני יששכר" זיע"א בפרוס חג הפסח, חג הגאולה, אשר בזכות ליל הסדר ניגאל בעז"ה בקרוב, צדיקים הקדושים לא דברו בליל הסדר מהגלות אלא רק מהגאולה, הלילה הזה כולו שבח והודאה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנונו,

אַשֶׁר גָּאֻלְנוּ וְגָאֵל אֶת אַבְוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהִגִּיעֵנוּ הַקְּלִיָּה הַזֶּה לְאֶחָל בּוֹ מִצְרָה וּמָרֹד.

מקובל אשר רבינו הקדוש בעל הבני יששכר צוק"ל, היה לו ענין לסובב קודם שהתחיל בעריכת הסדר בין בתי העיר לשמוע כיצד עורכים בני ישראל את הסדר. וכך המליץ על כלל ישראל לפני הקב"ה למחזה בניו אשר יושבים איש איש וביתו ומשפחתו למרות שכבר עבר מנס יציאת מצרים יותר משלושת אלפים שנה, ומאז חורבן בית המקדש עבר יותר מאלף ושבע מאות שנים, (כך היה בזמן רבינו הבני יששכר) ועמך ישראל בכל שנה ושנה מקיימים בכל ההידורים את מצוותיך הקדושים למרות הקשיים ואריכת הגלות, גאל את עמך ישראל ותראה איזה יו"ט יעשו לך...

נתמקד הלילה רק בשייר ושבת, הלל והודאה להשי"ת אשר זוכים אנו כל אחד לשבת בחיק משפחתו מסובים סביב שולחן עורך לקיים את רצון ומצוות הבורא, לעשות נחת רוח לכו"ע, וב"ה אשר לא חסר לנו מאומה מכל טוב וטוב, ובזכות ההודאה להשי"ת על העבר, בוודאי הקב"ה ירצה להשפיע ולהטיב לנו על העתיד...

כִּן ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֵלֹקֵי אַבְוֹתֵינוּ יִגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִךְ גְּלוֹת אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָה, וְשֹׂשִׁים בְּעִבּוֹדְתָהּ, וְנֹאכְלֵי שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים וְנֹאמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה חֲדָשָׁה הַקְּלוּזִי-הַ...

א פריילאכן כשרין פסח
 י"ב
פנחס בנימין בן חנה לאה
 מנהל בקו"ש בבית מדרש 17 ירושלים

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה